

antennesystemer derfor forudsætter ekspropriation efter § 15, kan landzone- eller bygningsmyndigheden ikke udstede tilladelse eller påbud før der er truffet afgørelse om ekspropriation samt erstatningens størrelse og klagefristen herfor er udløbet eller ved at taksationskommissionen har truffet afgørelse. Proceduren i § 15 vedrørende ekspropriation følges, dog skal landzone- eller bygningsmyndigheden ved forelæggelsen af sagen for Telestyrelsen vedlægge oplæg til den påtænkte tilladelse eller påbud. Telestyrelsen foretager herefter en indledende vurdering af, hvorvidt sagen skal videregives til ekspropriationskommissionen, som herefter - ud fra hensynet til almenvellet - træffer afgørelse om ekspropriationen og erstatningen. Gennemførelse af ekspropriation sker således efter ekspropriationsprocesloven. Ekspropriationskommissionens afgørelse kan indtil 4 uger efter udstedelsen indgives til taksationskommissionen. Når de 4 uger er udløbet udsteder landzone- eller bygningsmyndigheden tilladelse eller påbud, såfremt afgørelsen ikke er anket til taksationskommissionen. Ekspropriationsafgørelsen får først virkning fra det tidspunkt, hvor tilladelse eller påbud er afgivet.

Anmodning om iværksættelse af ekspropriation efter § 15 kan alene fremsættes af indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser til radiobaseret teleinfrastruktur, der indgår i udbud af offentlige telenet eller teletjenester samt af virksomheder, der udbyder landsdækkende radio- eller tv-virksomhed via det jordbaserede sendenet.

Lovforslagets bestemmelser om ret til at kræve fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer finder i sagens natur alene anvendelse, hvis parterne ikke frivilligt kan nå til enighed om aftaler om fælles udnyttelse eller opsætning af antennesystemer.

Såfremt parterne ikke kan blive enige om en aftale, anvendes lovforslagets bestemmelser.

Det samme gælder som ovenfor nævnt, hvis landzone- og bygningsmyndighederne ikke kan imødekomme den pågældende ansøgning om opsætning af yderligere antennesystemer i den mast, som parterne har aftalt at fælles udnytte, idet landzone- og bygningsmyndigheden i denne situation kan søge at løse det pågældende behov for opsætning af antennesystemer via påbud til andre maste- eller bygningsejere m.v. om at acceptere opsætning af de pågældende antennesystemer. Hermed formindskes risikoen for et fuldstændigt afslag.

Lovforslaget finder anvendelse ved fælles udnyttelse af master samt opsætning af antennesystemer på bygninger m.v. i både landzone, sommerhusområder

og byzone, jf. reglerne om zoneinddeling af landet i § 34, i lov om planlægning.

Når det foreslås, at lovforslaget finder anvendelse også i byområder, hvor de landskabsmæssige beskyttelseshensyn umiddelbart har mindre vægt end i det åbne land, er baggrunden bl.a., at også opstilling af master i bymæssig bebyggelse i en række situationer vil være problematisk ud fra frednings- og planhensyn.

Samtidig må navnlig de nye DCS1800-selskabers behov for etablering af mobilinfrastruktur formodes at resultere i et relativt stort behov for etablering af antennesystemer i byområder, i hvert fald på kort sigt. De nuværende mobilselskaber, hvis net er baseret på GSM-teknologien, vil formentlig ikke i samme omfang være afhængige heraf, bl.a. fordi disse selskaber allerede har en række positioner i byområder.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige

Telestyrelsens vurdering af ekspropriationsansøgninger samt udarbejdelse af database over fremtidige radiodækningsplaner vil i et vist omfang kræve øgede administrative ressourcer. Det aktuelle behov for yderligere årsværk i forbindelse med masteloven skønnes samlet at udgøre 2½-3 årsværk. Det rådgivningsarbejde som Telestyrelsen i medfør af lovforslaget pålægges, er kvalitativt i overensstemmelse med den radiotekniske rådgivning, som Telestyrelsen allerede på nuværende tidspunkt yder, hvorfor der ikke findes behov for yderligere ressourcer for at løse opgaven.

Udgifterne ved Telestyrelsens administration af relevante bestemmelser i nærværende lovforslag forudsættes dækket af de afgifter vedr. brug af radiofrekvenser, som opkræves i medfør af lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, idet mastelovgivning kommer brugerne af radiofrekvenser til gode. Adgang til antennesystemer i master eller på bygninger m.v. er således en forudsætning for, at det er muligt at udnytte de pågældende radiofrekvenser.

Endvidere kan det ikke afvises, at lovforslaget, såfremt der fastsættes bekendtgørelsesbestemmelser om den indbyrdes betaling for fælles udnyttelse m.v. vil kræve forøgede administrative ressourcer hos Teleklagenævnets sekretariat. Også disse omkostninger skal finansieres af telesektoren.

De lønmæssige og driftsmæssige udgifter i forbindelse med Naturklagenævnets behandling af klager efter lovens § 22 vil formentlig andrage følgende: Lønudgifter 0,8 mill. kr. Øvrige driftsudgifter 0,4 mill. kr. Samlede driftsudgifter 1,2 mill. kr. Der for-